

אלונה הרפז

I'm Not Here For Your Dream

אוצרת: עפרה חרנ"ם | Ofra Harnam Curator

06.09-14.10.2018

גלריה חזי כהן שמחה להזמינכם לתערוכת היחיד הראשונה של האמנית אלונה הרפז בגלריה. הרפז חיה ויוצרת בברלין והשתתפה בתערוכות יחיד ובתערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל.

בתערוכה "I'm Not Here For Your Dream" תציג אלונה הרפז עבודות אחרונות. היצירות עוסקות בבדיקת תפקידו של הציור כאקט מרצה ופתייני וכחוויה אסתטית דרכה מבקש הצופה להיות שותף לרגע קטן של פנטזיית ניצחון.

דיוקנה של נדיה קומנצ'י פותח את התערוכה. את הדימוי שחזרה הרפז מצילום ישן של המתעמלת האגדית. בצילום עומדת קומנצ'י אוחזת בבובה בדמותה. הבובה הייתה חלק ממנגנון שלם אשר נועד לשווק את קומנצ'י כסחורה. קומנצ'י, סמל האומץ, התעוזה והמוטיבציה, הייתה מושא להערצה, אך יחד עם זאת סיפורה חושף נרטיב של ניצול ע"י מנגנון כלכלי ופוליטי. הסמל, או המיתוס דרכו המניפולציה מתממשת, הם חלק מן הנושאים בהם מתעסקת הרפז בתערוכה הנוכחית.

גם בתערוכה זו חוזרים דימויי הטבע בעבודותיה של הרפז, ומשמשים סימן למערכת המנכסת על ידי תיעוש עירוני. הטבע מתפקד כאביזר שימושי הכפוף לצרכי קישוט ונועם: ציורי עציצים וזרי פרחים בצבעים חושניים ודשנים, המנותקים מסביבתם הטבעית. הקומפוזיציות בציוריה של הרפז בנויות דרך רקע שטוח של נוף מופשט. את הדמויות היא מציירת בצבעי אקריליק, ספריי וצבעים תעשייתיים, צבעים חזקים וזוהרים הנותנים תחושה של דבר מה חי, בועט ודינמי. הצבעוניות העזה אינה תמיד תואמת את נושא הציור, כזה הנבנה סביב נרטיב פנטסטי אך מנוכר. הצבע הבהוק, כמו בטבע, מסמן אזהרה לקיומו של ארס או טעם רע.

הדמויות הנשיות בציוריה של הרפז נבנות בפלקאטיות מכוונת כשבלונות של אישה מז'ורנאל, או ייצוג של כל-אישה. בציור גדול יושבת אישה חתולית במרכז הקומפוזיציה ומישירה מבט אל הצופה כשבחיקה יושב קוף. עיניה של האישה, כרבות מדמויותיה של הרפז, חסומות בהתזת ספריי ומשדרות אטימות וחדיתיות באותה עת. בעבודה נוספת אישה מדגימה כוחות על אנושים כשהיא מחזיקה תנין ורוד וזוהר בידה. דימוי נוסף של אישה רכובה על אופנוע מעוטר פרחים ולצידה חוזר דימוי הקוף, הפעם כלהקת קופים, כשבט או כנופיה אותם היא מנהיגה. בעלי החיים המצוותים לדמויות הנשיות טוענים אותן בכוחות חדשים. הדמויות נשארות פופיות, אך מאבדות את הטון המלנכולי והופכות לדמויות פעילות, אוחזות, רוכבות ומחזיקות, הנראות כשריד אחרון של עולם פוסט אפוקליפטי. כמו משאירות מאחור את ההבטחה למימוש הפנטזיה הקולקטיבית של הצופה.